

Nejvíce zjistíte při osobní návštěvě. Pokud se chcete ujistit, že vámi vybraný domov pro seniory je ten správný a že je kvalitní, nejlepší je rovnou se do něj vydat, vše si prohlédnout a na všechno se zeptat. FOTO SHUTTERSTOCK (3x) / PROFIMEDIA

Hledám domov pro seniory. Zn. Kvalitní

Počet žádostí o umístění jde do desetitisíců, někde se nečeká vůbec, jinde i několik let. A „žebříčky kvality“ neexistují

LUDMILA HAMPOVÁ

Už roky bojuje velká část domovů pro seniory s nedostatkem volných míst. Jen v roce 2011 bylo evidováno zhruba 55 tisíc žádostí o umístění, celková kapacita „státních“ domovů pro seniory (provozovaných krajem a obcemi) a tím, za níž stojí neziskové organizace, je pritom asi o deset tisíc míst menší.

Císa nejsou stoprocentně spolehlivá – časté je, že si senior pro jistotu podá hned několik žádostí, jindy má žádost podanou fadu let dopředu, dokonce se stavá, že žadatel zemře dříve, než stíhne služby domova využít. Žádny jednotný systém evidence žádostí navíc neexistuje a odhadnout, kolik seniori skutečně čekají na umístění, je velmi těžké. V některých regionech však pro svého seniora místo prostě nesezenete.

„Jsou domovy, které mají volná

místa a samy aktivně hledají nové klienty. Taková situace je v Ústeckém, Karlovarském, Plzeňském a Libereckém kraji. Naopak v okolí Prahy a dalších velkých měst jsou domovy zcela plné a čekají doby jsou zde nejdlejší,“ upřesňuje Jiří Horček, prezident Asociace poskytovatele sociálních služeb ČR.

Zatímco méně atraktivní domovy v malých obcích a v odlehlejších regionech jsou schopné nového klienta přijmout během týdnů, jinde se čeká měsíce, ba roky. Přitom mnozí senioři, kteří žijí v domovech, by mohli být doma v peči svých blízkých, kdyby byly v jejich okolí dostatečně ambulantní a terénní sociální služby – stacionáře a pečovatelská péče spolu s ošetřovatelskou.

Ve vůbec nejhorší situaci jsou senioři s nějakou formou demence, nejčastěji s Alzheimerovou nemocí. Podle zjištění veřejného ochránce práv až 75 percent „státních“ domovů pro seniory nechce takové klien-

ty přijmat, ačkoliv jejich zdravotní stav nepatří mezi zákonem díky odmítmuti. Stejně tak domovy povolují za nežádoucí seniory, kteří absolvovali protialkoholní lečení nebo byli léčeni kvůli psychické poruše.

Podle Ivy Holmerové, místopředsedkyně České gerontologické a geriatrické společnosti ČLS JEP, ovšem nejde o diskriminaci. „Bežné domovy pro seniory nemají kapacity se o osoby s demencí adekvátně postarat. Jsou trvale podfinancovány a pracuje v nich méně personálu, než by bylo potřeba,“ vysvětluje.

Podle ní ale zhruba desetinu až pětinu seniorů za poslední rok pobývá v domově ani jednom neviděl praktický lékař a asi třetinu klientů navíc trpí některou z kognitivních poruch, která se v budoucnu může rozvinout v Alzheimerovu nemoc. „Většina růčto seniorů není správně diagnostikována ani léčena,“ dodává Holmerová. Rešením pro seniory s demencí jsou do-

movy se zvláštním režimem, které se na péči o ně specializují. Jenže jejich kapacita je velmi omezená a podle asociace poskytovatele služeb se zaměřují spíš na formální stránku provozu. Senior ani jeho rodina tak nemají moc šancí zjistit, jak se personál chová ke svým klientům. Proto asociace při-

hláší s vlastním systémem – Značkou kvality pro domovy seniorů. Po dvou letech od spuštění programu má ale značku pouze 26 domovů. U domovů pro seniory je také jen minimálně rozšířen certifikace kvality ISO nebo další hodnotici systému e-quip.

Pokračování na straně 18

SERVIS LN ZA TYDEN

Hrady a zámky

Letošní sezona začíná, jaké přináší novinky?

Co je dobré si zjistit v domově pro seniory

Než se rozhodnete seniora svěřit do péče domova, zjistěte si, jak funguje. A položte také pár otázek – některé z nich mimo jiné prověří, jestli domov dodržuje předpisy. Ty „státní“ si například z příjmu seniora směřují veřejnou úřadu svých služeb maximálně 85 procent z jeho důchodu.

- Jak velké jsou pokoje?
- Kdo určí mému seniorovi spoluobýdlicho?
- Může si méj senior přinést svůj vlastní nábytek, obrázky nebo televizi?
- Může si méj senior dát ponechat

svého praktického lékaře, na kterého je zvyklý?

- Chodí do domova lékař a jak často?
- Když bude méj senior potřebovat, jsou mu v domově schopni zajistit dietní stravování?
- Kolik pracovníků pracuje během služby na jednom oddělení a kolik má na starosti klientů?
- Může méj senior svobodně odejít na procházku, není zamčeno?
- Může méj senior ráno vstávat a večer uléhat, když je zvyklý?

■ Jaká je cena za ubytování a stravu? Zůstane mému seniorovi aspoň 15 procent jeho příjmu? A co když jeho důchod nestáčí na úhradu?

■ Kdy za mým seniorem mohou přijít návštěvy?

■ Co když se stav mého seniora horší, můžu s ním zůstat i mimo návštěvy?

■ Jakých aktivit se může méj senior v domově zúčastnit – cvičení, výlety, kanisterapie, bohoslužeb atd.?

■ Kde bude mít méj senior uložené svoje věci a jaký k nim bude mít přístup?

Hledám domov pro seniory...

Dokončení ze strany 17

Chybějící certifikát nebo značka ale neznamenají, že jde o domov, který se o své klienty stará špatně. „Divočí malého rozšíření certifikace sociálních služeb je hned několik. Jenak se s námi začalo výrazně později než v zahraničí, a především naše zařízení trápi trvalý nedostatek personálu,“ vysvětluje Horecký. Certifikace není povinná, proto se do složitého procesu vedoucího k jejímu získání většina domovů pro seniory vůbec nepouští. Jednoduše na to nemá kapacitu.

Osobní navštěva napoví

Nejspolohlivějším způsobem, jak získat co nejvíce informací o domově a kvalitě poskytovaných služeb, tak zustává osobní navštěva. Měla by se s vánmi sejít sociální pracovnice domova, případně někdo z jeho vedení, a domov s vánmi projít.

„Dejte na svůj dojem,“ radí Kateřina Pivoňková, ředitelka zlínské počítačky Nadejje, pod kterou spadá i Dům pokojného stáří. „Dívaje se, jak je uklizeno, zda čítáte záplach, nebo čistý vzduch, jak vypadá vybavení pro klienty, jaký je přístup do koupelen a na toalety i jak se personál ohová ke klientům a jaké aktivity jim nabízí.“

Dležitě jsou i zdánlivé detaily jako důstojné obléčení klientů, jestli klientům mohou volně na procházku, obsah nástenek itd. zda má třeba právě ted domov velikonoční výzdobu. Dobrým signálem je i spolupráce domova s dalšími odborníky – gerontology, psychiatry, psychiatry nebo duchovními. „Z vlastní zkušenosti mohu říct, že není dobré dát jen na moderní vybavení domova. Nejdůležitější je, jestli se personál umí naladit na potřeby klienta, jestli rozumí a cítí, co klient potřebuje, i když se třeba nemůže vyjádřit. Jestli umí

podporit rodinu klienta a péče je vlivná, laskavá a citlivá – a to se těžko mění,“ dodává Pivoňková.

Budou domovy dražší?

Ceny pečovatelských služeb určených seniorům – včetně domovů pro seniory – určuje vyhláška MPSV. K 1. květnu se chystá její nová verze, která ceny zvyšuje. „Stárnou“ domovy si nyní mohou za své služby učítovat maximálně 360 Kč za den. Nově by to mělo být až 380 Kč, měsíčně tedy o 600 Kč víc. Vyhláška ale ještě nebyla vydána a ministerstvo se brání, že stanovuje jen maximální ceny. Navíc stále platí zákon, který říká, že domovy smí vybírat pouze 85 procent z příjmu seniora, a to i v případě, že jeho statrobi důchod na úhradu nestaci. Nečekáte seniori tak už teď platí méně než ostatní. Vyhláška se ovšem netíká soukromých neregistrovaných zařízení, která si tvorí ceny sama.

minigrants
2013

Za pět let programu **Minigrants VEOLIA** rozdělil již nadační fond mezi 425 veřejně prospěšných projektů více než **11 milionů korun.**

Zaměstnanci Veolia Environment se věnují jako dobrovolníci ve volném čase projektům, které podporují komunitní život. Mezi nimi jsou také projekty přispívající ke kvalitě života seniorů.

www.minigrants.cz